

Tulevaisuus edessä

Herra, minun Jumalani, suuret ovat sinun ihmetekosi ja sinun aivoituksesi meitä kohtaan. Ei ole ketään sinun vertaistasi. Niistä minä tahdon julistaa, niistä puhua, niiden paljous on suurempi, kuin luetella taidan. Psalmi 40:6

2/2024

Kannen kuva:

Benjami

Hautanen

Tiivistelmä sunnuntai- na 14.1.2024

Apt. 17:26-27 Reijo Viianen muisteli nuoruudessaan tilannetta, jossa kioskin pitäjä oli neuvonut nuorisoa sanoen: ”Kannattaa kulkea sitä tietä mitä valtaväestö kulkee; kultaista keskietä”. Reijo oli silloin muistanut kuulemansa opetuksen kaidasta ja laveasta tiestä, ja lausui kaikkien kuullen varoituksen sanan lavean tien kulkemisesta. Silloin koko porukka hiljeni. Reijo totesi, että nykyisinkin luullaan tapahtuvan niin kuin äänestys tilanteessa, että se porukka voittaa jonka puolella on enemmistö, mutta näin ei ole uskon asiassa. Merkille pantavaa on ollut se, että nykyisenä aikana kaidan tien kulkijat ovat vähentyneet.

Esa Shemeikka luki puheensa aluksi Matteuksen evankeliumin

25:nestä luvusta, kymmenestä

neitsyeestä. Hän kehotti valvomaan

ja rukoilemaan, sillä emme tiedä

päivää emmekä hetkeä milloin Her-

ramme tulee. Esa kuitenkin arveli Her-

ran tulemuksen olevan jo hyvin lähellä.

Tässä Raamatun kertomuksessa kaikki

nukkuivat, mutta vain toisilta loppui

öljy. Voimme kysyä, onko meillä tuore

yhteys Jumalaan? Aika on paha ja jokaisella on

vaara nukahtaa. On tärkeää

täytyä Pyhällä Hengellä, sil-

lä mikään inhimillinen ei voi

meitä pelastaa vaan tarvitaan

yliluonnollinen voima. Esa

muisteli appi-isänsä opetta-

neen, että ilman Pyhän Hen-

gen läsnäoloa seurakuntakin

on vain pimeä riihi.

Lopuksi Esa muistutti, että

Herra on ennen kaikkea heik-

kojen auttaja ja heikoissa

Herra on väkevä.

Ella sisäoppilaitoksessa

Ella pysähtyi miettimään tilannetta. ”Ei, hän ei tekisi sitä! Hän oli päättänyt että pieni, merkityksellinen laatta ei poistuisi hänen rintapielestään koko sinä aikana, jonka hän olisi sisäoppilaitoksessa. Hänellä ei ollut voimaa tunnustaa uskoaan uusille opiskelutovereilleen, mutta kyseinen merkki tekisi sen hänen puolestaan.

Hitaasti Ella irroitti vapisevat sormensa merkin hakaneulasta ja kädet valahtivat voimattomina sivuille. Hän oli kiusallisen tietoinen rintapielessään olevan merkin tekstistä, kun eteisen ovi aukesi ja kaunis, kiharahiuksinen tyttö astui sisälle asuntolaan.

”Sarianna”, tyttö ilmoitti nimensä. ”Ella”, kuului vastaus, ja seuraavien sekuntien aikana molemmat tytöt tekivät toisistaan tarkkoja havaintoja. Ella arvioi Sariannan iäksi noin kaksikymmentä vuotta. Hänen ruskeat kiharat hiuksensa laskeutuivat kauniisti olkapäille, tehden huolitellun lopputuloksen siroon ja viehättävään ulkonäköön. Sarianna ei tullut yksin vaan hänen takanaan astui sisään mies, josta tyttö kiirehti selittämään: ”Poikaystävä lähti tuomaan tavaroitani, hän ei ole aikeessa jäädä tänne pidemmäksi aikaa, mutta saattaa joskus käväistä luonani”.

Jos Sarianna huomasi Ellan rintapielessä olevan merkin, hän ei aina-

kaan maininnut siitä mitään, hän valitsi samaan suuntaan avautuvat huoneen ikkunat kuin Ella, ja asettui Ellan vieressä olevaan huoneeseen.

Vähän ajan kuluttua ovelta kuului jälleen ääniä. Tällä kertaa sisään astui tyttö, jonka vaaleat pitkät hiukset olivat tiukalla ponihännällä. Katse oli rehti, avoin ja suora. Hänellä oli yllään puolipitkä takki, ja mukana pari kassia. Hän oli arviolta samaa ikäluokaa kuin Sarianna. Tyttö esitteli itsensä Päiviksi ja lyhyen vilkaisun jälkeen hän ymmärsi, että jokaisen tytön oli otettava itselleen kämppekaveri. Nähtyään Sariannan joka vaikutti varsin miellyttävälle tuttavuudelle, Päivi ehdotti voisivatko he asua samassa huoneessa. Asia vaikutti sopivan toiselle osapuolelle, sillä Päivi kantoi tavaransa Sariannan huoneeseen.

Seuraavaksi asuntolaan saapui suloinen tyttö, jolla oli sirot kasvopiirteet, tuuheat pitkät hiukset ja huolellisesti leikattu otsatukka. Kevyt nahkatakki istui varsin tyylikkäästi hoikkaan vartaloon. Iältään hän oli nuorempi kuin Ella, vain viisitoista vuotias. Hänen nimensä oli Jonna, ja hän asettui huoneeseen, josta avautui näköala opiston pihapiiriin, puistoon ja koulurakennukseen johtavalle polulle.

Jonnan jälkeen saapui vielä Anne ja Mervi. Anne oli kolmekymmentäkolmevuotias, kolmen lapsen äiti, ja hänestä tuntui sopivalta asettua Jonnan kanssa samaan huoneeseen, tyttö kun oli vielä niin kovin nuori ja ehkäpä hän tarvitsisi tulevina päivinä aikuisen tukea. Huonejärjestely tuli näin kuntoon myös Annen ja Jonnan kohdalla.

Mervi vaikutti oman tiensä kulkijalle ja valitsi Sariannan ja Jonnan huoneiden välistä ainoan, vielä tyhjilläänolevan huoneen. Sinne Mervi pudotti laukkunsa, heittäytyi sängylle ja totesi: ”Ainakaan vielä täällä ei ole ketään muita, minä jään tänne”.

Yksikään tyttö ei tullut edes kurkistamaan Ellan huoneeseen eikä pitänyt sitä vaihtoehtona asunnokseen. Oliko syynä Ellan rintapielessä oleva merkki vai jokin muu piirre tytössä? Ella olikin kotoa lähtiessään miettinyt, miten hän järjestäisi joka aamuiset ja iltaiset rukous- ja hartaushetkensä, jos toisenlaisia arvoja kunnioittava tyttö tulisi hänen huonekaverikseen.

Tyttöjen asuntolaan ei saapunut enää uusia tulokkaita. Ella tunsii helpotusta; ainakin vielä hän saisi olla yksin huoneessaan. Ella istui kapean sängyn laidalla ja mietti tilannetta. Ehkä tunnus- tuksellinen laatta rintapielessä, jossa luki: ”Jeesus rakastaa sinua” olikin isommassa roolissa asioiden järjestymisen suhteen kuin mitä hän oli alussa ajatellut. Asiat näyttivät järjestyvän yllättävän hyvin. Jospa tyttöjä ei tulisi-

kaan tämän enempää!

Nyt Ella kuuli, kuinka keittiön pöydän ympärillä olevia tuoleja järjesteltiin ja sitten kuului ilmoitus: ”Hei kaikki tytöt! Kokoonnutaan yhdessä tänne keittiöön niin voimme tutustua toisiimme. Emme ennestään tunne toisiamme.”

Vastahakoisesti Ella avasi huoneensa oven ja liittyi hiljaisena toisten tyttöjen seuraan, istuen yhdelle keittiön pöydän ympärillä olevista tuoleista. Toisilleen täysin ventovieraat tytöt eivät kuitenkaan keksineet pitkäksi aikaa keskusteltavaa ja niinpä Sarianna ehdotti: ”Minulla on radio mukana, laitetaan musiikki soimaan”, puhuessaan hän nousi tuoilta, haki huoneestaan isokokoisen radion, asetti sen pöydälle ja kiinnitti pistokkeen sähkörasiaan.

Tässä vaiheessa Ella olisi halunnut poistua toisten seurasta, mutta hän ei pystynyt liikahtamaan paikaltaan. Hänen kätensä tuntuivat kosteilta ja sydän hakkasi. Sarianna ruuvasi radion kannavia ja painoi sitten käynnitysnapulaa. Radion volume oli suurella ja huoneessa oleville ei jäänyt epäselväksi, mitä ohjelmaa sillä hetkellä oli tarjolla.

Täysin yllättyneet tytöt jäähmettyivät paikoilleen osaamaatta sanoa sanaakaan.

Jatkuu seuraavassa numerossa...

SEURAKUNNAN TULEVAT TILAISUUDET 2024

- 4.2. klo 16 Seurakunnan ehtoollinen, Pertti Hannula
5.2. klo 18 Naistenkerho
11.2. klo 16 Viljo R. Koivisto
18.2. klo 16 Juhani Ilomäki ja Merja Hautanen (laulajat noin klo 15.15)
25.2. klo 16 Helena ja Eino Hööpakka
3.3. klo 16 Seurakunnan ehtoollinen, Jorma Uimonen

Lisäksi torstaisin kristittyjen yhteinen rukouspiiri klo 19 (seurakuntatalon kokoushuone).

Seurakunnan Kotisivut internetissä ja srk:n yhteystiedot: jalasjarvi.svk.fi

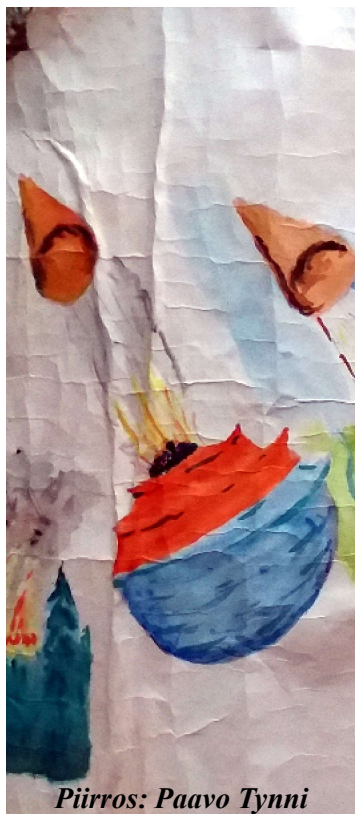
Halutessasi voit tilata kerran kuukaudessa 5-10 min kestävän lasten pyhäkoulun whatsappin kautta, ota yhteyttä: merja.pirkko.hannele@gmail.com

KUUKAUDEN KYSYMYS

Joko toinen pasuuna on puhaltanut?

Ilm. 8:8-9. Krakatun tulivuoden purkaus on yksi nykyajan tuhoisimmista tulivuorenpurkauksista. Se alkoi toukokuussa 1883 ja yli 36 000 ihmistä kuoli kuumuuteen ja tsunamiin. Vuoren romahduksesta aiheutuneet tsunamit tuhosivat 165 kylää. Kun merivettä pääsi virtaamaan kuuman laavan sekaan, vesi kiehahti välittömästi aiheuttaen ylikuumentunutta höyryä. Purkauksen räjähdys vastasi 10 000 kertaisesti Hirosiman atomipommin räjähdystä.

Vielä 6000:n kilometrin päässä laivojen kannelle vyöryi tulivuoren tuhkaa. Tulivuoresta aiheutuneet räjähdykset kuultiin 4500:n kilometrin päässä. Maapallon läpimitta on noin 12 700 km, joten tuho koski hyvinkin suurta osaa maapallosta. Maapallon keskilämpötila laski tapahtuman jälkeen viideksi vuodeksi. Vuonna 1927 romahtaneen tulivuoren tilalle nousi merestä uusi tuhkakartio. Puhalsiko toinen pasuuna vuonna 1883???

Piirros: Paavo Tynni

